

се вижда, че въ околността е имало жилище т. е. скитъ. Кюпове се намират доста често и на другаде, както напр. въ Селището до Сливенъ до с. Сотира и пр. По видътъ си приличатъ на старогръцкитъ *иптои* (латински долиумъ), които служили на Гръцитъ и малоазиятскитъ жители за бѣзви. Въ околността на Чокоба (Сливенска околия), намѣриха единъ кюпъ, който собралъ 8 кила храна.

Любопитни сж свѣденіята за единъ старъ пѣтъ, който минавалъ покрай Ичерецкитъ скитъ. По прѣдание този пѣтъ е работилъ въ времето когато българската столица е била въ В. Търново. Пѣтътъ минавалъ отъ Марашкий проходъ покрай Равний цѣракъ, Стидовскій Балканъ, Късий рѣтъ, Срѣдний рѣтъ, Калинъ гробъ, Колибенскій бродъ на Раковската рѣка мѣжду Ичера и Градецъ, покрай Ичеренскитъ скитъ, Царско дърво, мѣнастирътъ до с. Нейково (на Клепалото), край Старото градище, Хърсулъ градъ (до с. Кипилово) и по нататъкъ къмъ В. Търново, до пѣтътъ между Ичера и Сливенъ нарича се още до днесъ една мѣстность „Архангелъ“; нѣма съмнѣние, че това название е останало запазено отъ мѣнастирскитъ времена. Мѣнастирътъ до с. Седларево е билъ расположенъ въ единъ кътъ на Балканътъ. До днесъ още личатъ съборенитъ основи на мѣнастирската черква и на около нея ограда съ слѣди отъ здания. Къмъ западната страна, намира се една мѣстность „Черковище“. Наоколо сжществуватъ слѣди отъ старо заселище, въ което още и до днесъ показватъ една полянка, на която по прѣдание сж ставали мѣнастирски пазари и панаири. За защитата на жителитъ е служило градището на близкитъ високий връхъ Кукла. До градището се намира една котловина, около 5 м. дълбока и около 10 м. широка; види се че тя е